

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/11/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010170
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2220010170.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovanej C. F., pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15.03.2021 pod sp. zn. 1T/22/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.05.2022 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/, ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovanej C. F., nar.: XX.XX.XXXX v H. L.,
trvale bytom N. M. XX, T.,
okres Dunajská Streda,

u k l a d á

Podľa § 270 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods.3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods.3 písm. d/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Trestného zákona sa obžalovanej ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovanú C. F. vinnou zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 04.08.2019 v čase okolo 10.00 hod. v H. L., na F. ulici v predajni zmiešaného tovaru s názvom Pepco Slovakia s.r.o., pobočka Dunajská Streda, pod súpisným číslom 7435/3, pri platení tovaru vykonala úhradu falzifikátom bankovky v nominálnej hodnote 20,-Eur, sériového čísla 643774474470, indikatív EUA0020 P00002e, pričom mala vedomosť o tom, že bankovka nie je pravá, následne bankovka bola zaistená príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Dunajská Streda, a podľa odborného posudku Národnej banky Slovenska pod číslom písomnosti NCC-2019/3450 zo dňa 21.08.2019 bola vyhodnotená ako podarený falzifikát so stupňom kvality vyhotovenia "3".

Za túto trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanej podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods.3 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm. a) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý rozsudok v rozsahu č. I. 141-145 spisu.

Proti tomuto rozsudku proti výroku o vine i treste podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná C. F., ktoré následne písomne zdôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu.

V písomnom zdôvodnení odvolania uviedla, že na hlavnom pojednávaní dňa 22.06.2020 nevytvrdela, pričom v prípravnom konaní podrobne opísala priebeh udalostí inkriminovaného dňa, keď uviedla, že 20 euróv bankovku dostala od svojho syna.

Svedok R. F. potvrdil obranu obžalovanej, uviedol, že 20 euróv bankovku dostal v predajni Pepco dňa 03.08.2019 a bankovku on odovzdal obžalovanej.

Predavačky predajne Pepco popierali, že falošnú bankovku by mohol dostať svedok R. F. v predajni Pepco, pričom ich výpovede neboli podložené žiadnym dôkazom, svedok R. F. žiadal od predavačiek prezeranie kamerového záznamu, avšak bezvýsledne. Ani orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili tento dôležitý dôkaz.

Na naplnenie znakov trestného činu falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 TZ treba, aby páchatel použil falšované alebo pozmenené peniaze, alebo cenné papiere, ktoré získal inak než tým, že mu bolo platené, pričom vzhľadom na výsledky dokazovania nie je možné urobiť záver o vine obžalovanej, to aj s poukazom na výpoveď svedkyne D. R..

Čo sa týka výroku o treste, uložený trest považuje za neprimerane prísny, v osobe obžalovanej ide o bezúhonnú osobu, ktorá od prekonaní mozgového infarktu trpí stredne ťažkou demenciou a poruchou pamäti, pričom vzhľadom na jej mentálny stav sú dôvodné pochybnosti o jej spôsobilosti náležite sa obhajovať, preto už orgány činné v trestnom konaní jej mali zabezpečiť ustanovenie obhajcu, pričom ich pochybenie nekorigoval ani súd. Vzhľadom na okolnosti prípadu, na osobu obžalovanej a na jej zdravotný stav, aj v prípade uznania viny treba jej uložiť prevýchovný trest na slobode pri použití § 39 ods. 1 Tr.zák. s poukazom na § 39 ods. 3 písm. d) Tr.zák. a teda podmienečný trest na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaná navrhla, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal, k odvolaniu obžalovanej sa v primeranej lehote aj napriek výzve okresného súdu nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie za účasti zástupcu KP Trnava, obhajcu obžalovanej, a za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovanej, ktorá bola o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomená a súhlasila s vykonaním verejného zasadnutia v jej neprítomnosti.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť, považujúc napadnutý rozsudok za zákonný a správny.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí sa pridržiaval písomne zdôvodneného odvolania, nad jeho rámec uviedol, že v predmetnom konaní absentoval úmysel obžalovanej dať bankovku do obehu.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podala odvolateľka odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné len čiastočne.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu vecí nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovanej na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Trestného poriadku stručne a jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovanej a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

K obhajobným námietkam obžalovanej sa žiada len podotknúť, že pokiaľ ide o spáchanie predmetného skutku obžalovanou nemožno akceptovať jej tvrdenie, že je nevinná a že nemala vedomosť o páchaní trestného činu.

Pokiaľ sa obžalovaná obhajovala tým, že predmetný skutok nespáchala, ale len prevzala bankovku od syna, pričom nevedela o tom, že je falošná ani odvolací súd nemohol jej obhajobe uveriť. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, ako sú tieto zdokumentované v spisovom materiály, tvoria totiž dostatočný podklad (bez nutnosti vykonať ďalšie navrhované dôkazy v podobe kamerových záznamov, čo by bolo vzhľadom na odstup času aj zjavne nerealizovateľné) k tomu, aby bolo možné ustáliť, že páchatelkou skutku bola práve obžalovaná.

Z obsahu výpovede svedka - syna obžalovanej R. F. z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní po využití práva svedka odmietnuť vypovedať v súlade so zákonom prečítaná, jednoznačne vyplýva, že obžalovaná mala vedomosť (a tým naplnila i subjektívnu stránku žalovaného trestného činu), že v inkriminovanom čase platí falošnou bankovkou, pričom bolo dostatočným spôsobom vyvrátené tvrdenie svedka a obžalovanej, a to výpoveďou viacerých vypočutých svedkýň-predavačiek, že by im bola bankovka vydaná v rámci nákupu v predajni.

Námietky obžalovanej k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obžalovanej, svojim obsahom potom nenapĺňa žiadny odvolací dôvod podľa § 321 Trestného poriadku. Všetky

vykonané dôkazy totiž tvoria uzavretú reťaz jednotlivých priamych aj nepriamych dôkazov, logicky na seba nadväzujúcich, po vyhodnotení ktorých nie je možné prijať iný logický a právny záver, než ten, že vina obžalovanej bola jednoznačne preukázaná.

Odvolací súd má za to, že v rámci základného konania a následne i odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť podstatným odvolacím námietkam obžalovanej, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému rozhodnutiu vo veci než k akému dospel súd prvého stupňa. Aj podľa názoru krajského súdu, výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade spoľahlivo preukazovali vinu obžalovanej zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

V tomto ohľade preto odvolanie obžalovanej krajský súd nevzhliadol dôvodným.

Krajský súd nevzhliadol počas konania potom ani žiadne také okolnosti, ktoré by naznačovali porušenie práva na obhajobu tým, že absentovalo u obžalovanej zastúpenie obhajcu už počas prípravného konania.

Podľa § 37 ods.1 Tr. por. po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak

- a) je vo väzbe, vo výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave,
- b) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo jeho spôsobilosť na právne úkony je obmedzená,
- c) ide o konanie o obzvlášť závažnom zločine,
- d) ide o konanie proti mladistvému,
- e) ide o konanie proti ušlému.

Podľa § 37 ods.2 Tr. por. obvinený musí mať obhajcu aj vtedy, ak to považuje súd a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt za nevyhnutné najmä preto, že majú pochybnosť o spôsobilosti obvineného náležite sa obhajovať.

Okrem prípadov uvedených v odseku 1, súd a v prípravnom konaní prokurátor alebo policajt môžu považovať za nevyhnutné, aby obvinený na uplatnenie svojho práva na obhajobu mal obhajcu aj v iných prípadoch. Pôjde napríklad o obvineného, ktorý je sluchovo postihnutý, nemý, nevidiaci, s vadou reči zabraňujúcou mu náležite sa vyjadrovať, alebo o obvineného, ktorý nevie čítať alebo písať, alebo ide o skutkovo zložitý prípad, alebo spoluobvinený, ktorého záujmy sú protichodné, má obhajcu.

V danom prípade nešlo zjavne ani o jeden z vyššie uvedených prípadov a keďže ani odvolací súd nemal pochybnosti o spôsobilosti obžalovanej sa náležite obhajovať, nevyplýva to tak z obsahu jej výpovedí v prípravnom konaní ani z obsahu ostatného spisového materiálu (ohľadom tohto tvrdenia neboli súdu predložené ani žiadne relevantné listinné dôkazy), nepovažoval jej námietku v danom smere za dôvodnú.

Na strane druhej však krajský súd v plnom rozsahu považuje za opodstatnené odvolanie obžalovanej voči výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu.

Preskúmavajúc zákonnosť výroku o treste sa krajský súd plne stotožnil v podstatnom rozsahu s argumentáciou obhajoby uvedenou v odvolaní s tým, že bolo dôvodné uložiť obžalovanej miernejší trest. Odvolací súd akceptuje najmä tvrdenie obhajoby v tom, že v danom prípade boli pri ukladaní trestu obžalovanej splnené zákonné podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods.1 Trestného zákona.

Krajský súd v danom smere v prvom rade uvádza, že predpokladom pre zákonný postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. < je, aby boli pred súdom zistené také okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a, že vzhľadom na nich má súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu,

vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Také mimoriadne okolnosti v danom prípade zistené boli.

V predmetnom prípade nejde o zločin, ktorý by bol spojený s nejakou okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, a tak pokiaľ Trestný zákon <. vychádza zo zásady, že znížiť trest z dôvodov okolností prípadu pod dolnú hranicu prípustnej trestnej sadzby zvýšenej na základe okolnosti, ktorá to podmieňuje, je vylúčené, s touto zásadou nebol postup okresného súdu pri ukladaní trestu obžalovanej súladný.

V danom prípade obžalovaná predložila do obehu jednu 20 euróvú bankovku so stupňom kvality „3“, a teda museli by pristúpiť skutočne zjavne nie bežné okolnosti, aby sa jej podarilo bankovku skutočne aj do obehu uviesť. O ľahkej odhaliteľnosti bankovky v podstate vypovedali všetky svedkyne, ktoré s ňou prišli do kontaktu.

Absencia ochranných prvkov bankovky zjavne spôsobovala, že predložená falšovaná bankovka bola okamžite rozpoznaná predavačkami v obchode, kde ju obžalovaná na platenie predložila. To nasvedčuje výnimočne naivnému spôsobu spáchania trestného činu keď prevzala bankovku od syna vediac, že s ňou sám pri platení nepochodil, pričom nemožno prehliadnuť, že predmetného konania sa obžalovaná dopustila v tom čase ako 50 ročná, doposiaľ netrestaná, bezúhonná osoba a to aj pokiaľ ide o priestupkové aktivity.

Majúc na zreteli vyššie uvedené zásady pre ukládanie trestu a vyššie rozvedené okolnosti, za ktorých bol žalovaný trestný čin spáchaný, a ktoré charakterizujú aj samotnú osobu obžalovanej a možnosti jej nápravy, ako aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. <., ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovanou, ako páchatel'kou tohto konkrétneho trestného činu spočívajúca v tom, že sa jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedla riadny život a okolnosť, aby uložený trest súčasne iných odradil od páchania trestných činov a zároveň vyjadroval morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, dospel odvolací súd k záveru, že pri predmetnom trestnom čine je pre dosiahnutie účelu trestu a v súlade so záujmom na generálnej a individuálnej prevencii potrestanie obžalovanej trestom uloženým napadnutým rozsudkom vo výmere 7 rokov nepodmienečne na nápravu obžalovanej a ochranu spoločnosti neprimerane prísne a nedostatočne individualizované.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Krajský súd je toho názoru, že sú tu (vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti) splnené všetky podmienky pre použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ako i pre aplikáciu ustanovenia § 50 ods.1, ods.2 Trestného zákona o podmiennečnom odklade výkonu trestu s určením skúšobnej doby za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov v jeho nepodmienečnej podobe podľa názoru odvolacieho súdu nezodpovedá individuálnej ani generálnej prevencii, pretože sa javí ako neprimerane represívny vzhľadom na okolnosti prípadu a možnosti nápravy obžalovanej.

Pri takýchto okolnostiach odvolací súd má za to, že sú splnené všetky podmienky pre postup podľa § 321 ods.1 písm. b/, d/ e/, ods.3 Trestného zákona, preto na základe odvolania obžalovanej krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu majúc za to, že prvostupňovým súdom uložený trest bol jednak nezákonný (z hľadiska použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l), ktorú v danom prípade nebolo možné zohľadniť preto, že obvinená sa k trestnej činnosti nepriznala a túto neofutovala, a toto ani nekorešpondovalo s odôvodnením v napadnutom rozsudku, keď okresný súd v danej súvislosti argumentoval len doterajším riadnym životom obžalovanej čo napĺňa použitie § 36 písm. j) Tr. zák. , čo odôvodňuje len túto poľahčujúcu okolnosť, ktorú však okresný súd vo výrokovej časti nepriznal) a zároveň neprimerane prísny a na základe § 322 ods.3 Trestného poriadku potom sám obžalovanej uložil podľa § 270 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods.3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods.3 písm. d/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, pričom podľa § 51 ods.1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods.1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu obžalovanej podmiennečne odložil a súčasne jej uložil probačný dohľad počas skúšobnej doby majúc za to, že podľa § 51 ods.2 Trestného zákona bude pre obžalovanú nevyhnutná skúšobná doba v maximálnej výmere a to v rozsahu 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Trestného zákona jej ako súčasť probačného dohľadu uložil i povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie.

Uložený podmiennečný trest odňatia slobody podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá zámeru zákonodarcu obsiahnutého v ustanoveniach § 34 a nasl. Tr. zákona, pričom na prospech obžalovanej, ako aj spoločnosti bude, ak sa bude obžalovaná podriaďovať probačnému dohľadu vykonávaného probačným a mediačným úradníkom, ktorého úlohou bude výchovne pôsobiť na obžalovanú, poskytovať jej pomoc a poradenstvo pri riešení zložitejších životných situáciách.

Ako súčasť probačného dohľadu jej odvolací súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, pričom dodržanie tejto povinnosti bude dôležitým kritériom pri posudzovaní po skončení skúšobnej doby, či sa obžalovaná v rámci nej osvedčila, alebo nie. Ak by nedodržala stanovenú povinnosť, musel by súd rozhodnúť o tom, že sa v skúšobnej dobe neosvedčila a že uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov bude potrebné vykonať.

Z týchto dôvodov, keďže okresným súdom uložený trest obžalovanej nemožno považovať za trest zákonný a primeraný, potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.